

Fisfere billige Driftslaan. Det ærede Medlem frygtede for, at Havnen kun skulde blive et Tilholdssted for Kuttere, og at Fisferne ikke selv skulde kunne skaffe sig de Fartøjer, de behøvede. Jeg skal dertil svare, at en af de Opgaver, dette Konfortium vil faa, er netop den at støtte Udviklingen paa den Maade, at det af den Kapital, der ventes at komme gennem Udbygningen af disse Grunde, giver Fisferne Midler til at skaffe sig Fartøjer og paa anden Maade befordre Udviklingen fra den ny Havn. Det er en Opgave, jeg vil kæmpe for.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Solm: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at der fik vi da den Dødsning, at et Konfortium skal have Koncession paa at drive Havnen, og at et andet Konfortium har sikret sig Grundene. Det bliver altsaa danske og engelske Kapitalister i Forening, som skulle realisere denne Sag. Det ærede Medlem satte dernæst Filantropi i Forbindelse dermed. Jeg tror, at man rolig kan stænke det ærede Medlem dette. Den kapitalistiske Filantropi tror jeg ikke meget paa.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu 4 Talere indtegnede. Jeg vil derfor bede de ærede Medlemmer om at tage Hensyn til, at det er ønskeligt, om denne Sag kunde blive sluttet i dette Møde.

Rasmussen: Jeg skal for mit Bedkommende meget gerne rette mig efter den højtærede Formands Opfordring og fatte mig meget kort, saa meget mere, som dette Forslag er blevet omtalt af en Række forskellige Talere. De have alle med en enkelt Undtagelse udtalt deres Glæde over Forslaget og dets Hensigt, nemlig Anlægget af en Havn paa Sjællands Vestkyst. Det glæder mig, at vi nu efter i saa mange Aar at have talt om det baade i Rigsdagen og ude i Landet, endelig skride til at gøre noget for denne vestjydske Fisferebefolkning. Der har jo været delte Meninger om, hvorvidt man skulde bygge mange smaa Havne eller en enkelt større. Jeg hilser, som sagt, med Glæde, at vi nu, efter i saa mange Aar ikke at være komne videre, dog ere naaede saa vidt, at vi have faaet et Forslag om virkelig praktisk at tage fat paa denne Sag frem paa Tingets Bord. Paa den anden Side forekommer det mig rigtigt nok, at det vidner

ikke særlig fordelagtigt om den danske Foretagsomhed, at vi ikke kunne naa dertil, før Stødet bliver givet fra Udlandet, af et udenlandsk Selskab, men derfor kan Udsaldet jo blive lige godt. Medens jeg altsaa i og for sig er glad ved, at Forslaget er kommet frem, maa jeg dog for mit eget Bedkommende — og jeg tror at kunne tale paa flere ærede Medlemmers Vegne — meget beklage, at denne Sag er kommen saa sent frem, at vi kun faa meget knap Tid til at overveje den. Det kan jo ikke nægtes, at Forslaget har meget stor Betydning baade i finansiel Henseende og for Anlæg af Havn paa Vestkysten. Thi det kan jo ikke tænkes andet, end at Udførselen af den første Havn og Udsaldet deraf vil kunne faa afgørende Indflydelse paa Udviklingen af Spørgsmaalet i det hele taget. Jeg beklager meget, at jeg som Lægmand — og det er der jo mange andre, der ogsaa ere — ikke ret er i Stand til af, hvad der foreligger, at danne mig en begrundet Mening i Dag om Forslaget. Det skal ikke være nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister, thi jeg indrømmer, at Tiden ogsaa for ham har været knap, og der har vist næppe til Dato kunnet skaffes bedre Dødsninger end de alt fremlagte. Men naar vi have Tiden for os, vil det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat, maasse kunne gøre det fornødne Arbejde i denne Retning. For os Lægmands Bedkommende er det af Betydning at se Sagen behøst fra forskellige Standpunkter, thi selv om vi ikke ere sagkyndige, ere vi dog vel Folk med almindelig Mennefsforstand og have vel Betingelserne for at kunne vrage og veje imellem, hvad der kommer frem. Hvad der egentlig tiltaler mig ved Forslaget, er det, at det er et engelsk Selskab, der kommer til at løbe hele Risikoen for det Tilfælde, at Havnen ikke kan holde eller ligefrem raseres ved Naturbegivenheder. For saa vidt er det heldigt. Men den danske Stat kommer temmelig sikkert til at løbe Risikoen, dersom det skulde vise sig, at Havnen holdes i forsvarlig Stand, men dog ikke kommer til at gøre betydelig nærværdig Nytte, i alt Fald ikke i Forhold til den Kapital, der skal anvendes derpaa. I saa Henseende ere de Dødsninger, som følge Lovforslaget, efter min Formening meget lidet opmuntrende. De love ikke noget, og det er ikke en Bebrejdelse mod den højtærede Minister, men tværtimod en anbefaling, fordi jeg ikke tror, at han er i Stand til at love os noget. Men naar det er saa, maa vi dog, saa vidt jeg kan se, være meget betænkelige ved at gaa videre paa det nu fore-